

HAND
BAL
X-TRA

N A T I O N A A L
HANDBAL

BART LENDERS

Omzien met voldoening ...

Vijftien jaar heeft Bart Lenders het wel en wee gedeeld van Achilles Bocholt. Nu verlaat hij de club. In 2007 kwam hij als speler de rangen versterken van de Limburgers. Bij Neerpelt was hij al twee keer uitverkozen tot "Speler van het Jaar". Bij Bocholt zouden er nog twee persoonlijke bekroningen volgen.

In 2013 werd Bocholt bekerwinnaar mét Bart Lenders als speler. In 2014 werd hij eerst T2, een jaar later T1, en meteen de architect van een resem successen, waaronder 5 kampioenstitels. Enkele weken geleden koos Bart Lenders voor een nieuwe uitdaging. Helaas zonder zesde titel op rij. Een ontgoocheling ?

Bart Lenders: 'Natuurlijk ben ik teleurgesteld. Jammer, we waren er heel dichtbij. De tweede wedstrijd al, maar zeker ook de derde. Dat was héél close. Maar Visé verdient de titel wel, ze hebben sterk gepresteerd in die titelfinales. We waren gewoon aan mekaar gewaagd. En in zo'n geladen finale hangt het echt van kleine details af. Een beetje geluk ook wel. Dat is soms pijnlijk, maar ook acceptabel. Welke details ik bedoel ? Wel, in de tweede match moesten we na de rust van ver terugkomen. Maar dat lukte nog, we kwamen terug op 18-18. En dan volgen enkele onwaarschijnlijke missers, open kansen die we niet verzilveren. Dat heeft ons de das omgedaan...

En in de belle was het thuisvoordeel voor Visé nogal extreem aanwezig. De helse sfeer, de temperatuur in de zaal, de scheids die bijwijlen foute beslissingen namen. Alle details gingen naar Visé. Achteraf bekeken waren er toch vele momenten die net in voordeel Visé kantelden. Dat was moeilijk te accepteren voor ons, maar we hebben dat sportief aanvaard. Ach, we hebben ook onze kansen gehad en weer punten laten liggen. Ik wil zeker niemand iets verwijten, iedereen heeft fouten gemaakt, ikzelf ook. We hebben als team gewoon goed gepresteerd, maar dame fortuna hadden we niet mee in die belle. Het was ons niet gegund. En voor Visé was het zeker verdiend, ik gun ze die eerste titel van harte.'

SPANKRACHT COMPETITIE

Het was al langer geweten dat de voorbije competitie, zowel de BNL als de eigen titelstrijd, zeer spannend zou verlopen. Meer dan andere jaren waren de ploegen aan elkaar gewaagd. Dat er in de twee finales -beker én kampioen- verlengingen nodig waren was al uitzonderlijk. En dat strafworpen finaal over de Belgische kampioen zouden beslissen was onuitgegeven.

'De spankracht was dit seizoen zeer sterk,' bevestigt Bart Lenders. 'De onderlinge waardeverhoudingen lagen dicht bijeen. Eigenlijk stak geen enkele ploeg boven de andere uit. Wat Bocholt betreft had ik nooit verwacht dat we drie finales zouden halen met onze beperkte kern. We hebben immers wel wat problemen gekend. In de BNL weliswaar goed gespeeld maar die eerste plek heeft ons ook enorm veel krachten gekost. Ook de nationale ploeg heeft op sommige jongens fysiek een zware impact gehad. We hadden nogal wat blessures. En zo kregen we een probleem uitgerekend op het moment van de belangrijke wedstrijden. Toch hebben we nog drie finales gehaald, waarvan één gewonnen. Normaal zou je daar vrede mee nemen, maar als je de laatste jaren zowat alles gewonnen hebt smaakt zo'n verloren finale erg zuur. Zeker die laatste in Visé. En toch ben ik trots dat we onze cool hebben bewaard en toch nog op niveau presteerden. In de BNL-finale waren we zeker niet op ons best en Lions speelde bovendien gigantisch goed handbal. Maar onze kern was kleiner dan andere jaren, de tweede dag waren we niet meer topfit. Lions was dat wel en heeft het verschil gemaakt in het laatste kwart. Maar ik vind niet dat wij daar een mentale tik hebben gekregen. We hebben ons daarna nog goed herpakt.

Kijk, we hebben 13 hoofdprijzen in 15 finales,... wie gaat ons dat nadoen ?'

Afscheid met voldoening

Wat de toekomst brengt weet Bart Lenders voorlopig niet. Maar dat hij Achilles Bocholt verlaat als een succescoach staat als een paal boven water.

'Ach ja, ik heb vijftien gelukkige jaren gekend in Bocholt. Ik denk te mogen terugblikken op een succesrijke periode, met veel plezier, en overwegend hoogtepunten. Ik denk dat we de club het laatste decennium op de kaart hebben gezet. Dat ik daar bij was toen we doubles en triples begonnen te verzamelen, eerst als speler, maar vooral als trainer, dat is

een palmares dat toch weinige clubs zullen evenaren. Ondanks de vele prijzen blijft deze spelersgroep heel gedreven. En dat, denk ik, is een garantie voor de volgende trainer, er zit continuïteit in Bocholt, er is een stevige basis om verder mee te werken. Maar ik voel ook dat de concurrentie heel zwaar gaat investeren om Bocholt bij te benen. Wat op zich goed is voor het Belgische handbal. Maar het is een prachtige periode geweest voor mij waar ik terecht trots op ben...'

'Waarom ik afscheid neem?,' besluit Bart Lenders. 'Da's een hele moeilijke hé. Ik dacht altijd maximaal drie à vier jaar T1 te blijven. Omdat ik als speler ook altijd ervaren heb dat na een langere periode de mayonaise niet meer pakt. Dan wordt het doorgaans gewenning. En ik wil altijd dat de groep scherp blijft. Nu is de individuele ontwikkeling na acht jaar Bart Lenders wellicht uitgewerkt. Daarom heb ik zelf besloten er een punt achter te zetten. Ik denk dat het een juiste beslissing is. Het wordt ook almaar moeilijker om vijf trainingen per week te combineren met mijn job én mijn gezin. Daarom wil ik mij nu herbronnen en even uitkijken wat er op mijn pad komt. Nee, concrete plannen heb ik niet. Ik heb de afgelopen weken bewust nergens op gereageerd. Ik heb mijn vleugels niet uitgespreid, ik ben nergens gaan praten, er is nog geen enkel voorstel. Maar het moet wel een voorstel zijn op niveau, een ambitieus project waar ik me goed in voel. Ik heb de club beloofd dat ik me sowieso niet engageer bij de concurrentie. Dat ligt emotioneel ook voor mij moeilijk. Dus het kan in het buitenland zijn, ik sta voor alles open als het maar ambitieus genoeg is. En combineerbaar met mijn job en mijn gezin.'

Cois Van Aelst

